

Знахарка

Дето да попиташъ само,
Всѣки кжщата ѝ знай,
Ще ти я посочи тамо
На селото въ горний край.

Суха бабичка — знахарка
Съсь превитъ отъ старостъ грѣбъ,
Съ грапаво лице отъ шарка
И съ издаденъ преденъ зжбъ.

Саможива, суевѣрна,
Сѣкашъ зѣлъ духъ на нощта
Само псе и котка черна
Има за другари тя.

Висятъ въ кжщи по стениѣ
Вързани съ конецъ червенъ
Брани билки лѣковити
Въ ранина на Еньовъ день.

Брала е тя билки разни
Изъ лжки и лесове
И за болести умразни
И за лоши духове.

Дето да попиташъ тамо,
Всѣки ще те увѣри —
Старата знахарка само
Може да те изцѣри.

Н. В. Ракитинъ.